

Vod svetga Gregorja.

(Zapisal v Borovnici pri Vikniki Franc Kramar.)

Je bla jienkat jiena grafna k' je jmiela jienega sina, kterga je bla pa tak' "proustran" dobila. K' se ga b' pa rada znebila, ga je pa jienkat povila v kujne pa v jieno cajno dela, j'no zamazala, pa po v'od' spostila. Cajna je pa plavala, pa je perplavala do jienega malna, tam se je v'od' "grableh" pa vstavla. Tist' malon je biv pa v'elok, na piat tečajev, - j'on k' se je tista cajna v'od' tistoh "grableh" vstavla - se pa kar na jienkat vstavja vsi koliesi v malni. Malnar leti pogliedat zakaj de stoj'e, - k' pa naj pre vuzeha zamierkov zakaj stoj'e, je zacel pa v'od' same zacudenast' ke okol' malna lietat pa vuzeha jeskat. Kar zamierka jeno cajna tam per "grableh", pa jo potiegne brs z v'ode pa jo v hiso niese. Tam jo pa v'ofna, - pa je votroka nist' v cajni dobiv! Zdej v malni so zacel' pa spet kar sami vod sebe kolesa okol' letet' pa mlit' ko pret. (Tu je pomenil' de bo tist' votrok jenkat se svet mos).

Glih taces je pa jmiela ziena tega malnarja tud' jienega sinika, j'on je bla v votroci proustli. Malnar ji povej kaj je dobiv v v'od', j'on ziena pa prav: "Kar jonejva ga, ga bva se redila." No, j'on puol je pa vostov per his'.

K' sta vod'oka zmal' vodrasla, sta pa vkop v š'olo
hodila, se j'ograta, j'on v'as' pa tud' strajtala. K'oder
sta se kej' strajtala ga je vselej zm'erjov ta domac'
sin'ek: "Gr'egoric'ek, perplavar'ek! Gr'egoric'ek, perplavar'ek!"
Sv'iet' Gr'igor pa naj' nec' v'edu de najma prav'ok stars'ev,
amp'ek je mislu de so tu negov' star'vi. K' je vodrasla
je sov pa po svet'.

K' gre tak' po svet' pa pride glich do tiste grafne k' je
bla negova mat', pa se j' ponud' v službo. Ta ga je
sprejela, j'on k' se je prov fajn vobnaš'ov j'on zraven je
biv pa se prov lep, ga je pa zac'ela silt' de jo nej
vzame za z'ieno. Ta jo je vzev, - j'on k' se je j'ienkat pre-
blacu, je pa vidla "z'iena" per nem' na vrat' j'ieno svetinco
k' mi jo je taies na vrat' dela k' ga je po vod' spostila,
j'on po tist' svetinc' je pa spoznala de je n'ien moš' -
n'ien sin.

Brš' mi tu pov'ie, j'on k' sin tu slis' se pa strašnu prest-
raš' j'on gre pr'ic' vod matere. Tam je bla pa j'iena velika
voda, j'on tam blis pa prov j'iena velika pušava, j'on v tuš
pušavo gre zdej sv'iet' Gr'igor. Tam pa najde j'iena skal-
nato votlino, gre n'it' j'on prav': "Jest sem s sojo materjo
gresiv, morem pokuro d'elat!" Zdey pa tista votlino za
sabej zakliene, j'on v'ie tiste kluc'e skor' jeno lukno v tisto
de se potopli - j'on zac'ne pokuro d'elat. vodo

Glih v tejmi rajt' je pa v Rim' papeš' vmerù. Po vsom Rim' je samú zgonil, - jón zdej nejsa nič vejdlí kdu bo púdl za papeža. Glih tačes je pa v tist' vod' jien ribič ribe lovir, pa je tiste klučé najdu. Púdl so pa djál': "Pejmo se v pušavo h Gregurji!" So sli, so vodklenil', pa so ga dúbli. Na ram' m' je pa jien ber golobčok sedú, jón v klunčki je pa jén ber listek deržov. Gur' je blu pa zapisan': "Gregor nej bo za papeža!" Jón púdl so ga pa zvolil' za papeža.

Švítga Gregurja mat' pa nej nič vod tréga viedla, v'iest je je pa strašnu piékla, jón je prošla v Rim h ta novmi papeš' h spoud'. Papeš' jo je pa spoznov de je negova mat' ji je pa djáv: "Baba gárdà, stran' se m' sprav'!" Jón náj je tū ne spoviedat ne vodviede je dát.

(Povedal 9. julija 1970. 79-letni Janex Korencian, Radeckijev veteran.)